

РЕШЕНИЕ

№ 3002

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9176** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба вх.№ 29575/25.08.21г на И. К. Т. от [населено място] против Заповед № ЗС-232/06.08.21г на Министъра на отбраната, с която на осн. чл.80а от ЗДС от жалбоподателят се изземва частна дър.собственост-жилищна сграда-къща в [населено място], [улица].

В жалбата и уточняваща такава се сочи, че Заповедта е мат. и проц.незаконосъобразна и не съответства на целта на закона, не съдържа фактически основания-нарушение във формата,като не е налице ползване на имота без правно основание-същият се ползва още от бащата на жалбоподателя на осн. настанителна заповед от 1988г.Жалбоподателят и семейството му няма къде да живеят и не могат да поемат висок наем в района.Не му е връчен А. за имота и това пречатства правото му на защита. Моли се за отмяната й.В съд.заседание жалбоподателят не се явява или представлява.

Ответникът- Министър на отбраната се представлява в съд.заседание от гл.експерт А., като оспорва жалбата като неоснователна, моли за отхвърлянето й и за присъждане на юрк.възнаграждение. В писмено становище се сочи, че жилищата от ведомствения фонд на МО нямат функция да задоволяват жилищните нужди на социално слаби граждани, а жалбоподателят ползва имота от много години без правно основание,като е имал достатъчно години на разположение за да реши жилищните си нужди.Къщата е част от ведомствения жил.фонд на МО от 1964г, изградена е върху общински терен, като за нея има съставени 3 бр. последователни А.,последният от 1982г.С договор за наем от 1982г в къщата е настанен бащата на жалбоподателя.През 2005г Кметът на

район „С.“-СО е издал заповед за премахване на сградата като негодна за ползване, застрашена от самосрутване и вредна в санитарно-хигиенно отношение. Премахването не е било осъществено, като със заповед на Министъра на отбраната през 2012г къщата е изключена от жил.фонд на МО, но е в управление на МО. Понастоящем е обитавана от лица без правно основание/жалбоподателят, дъщеря му и жена, с която живее на съпругески начала/, установени са след проверка от Военна полиция, след като през 2019г и 2020г Кметът на района настоява Министърът на отбраната да приведе в изпълнение разпореденото премахване на сградата. На жалбоподателят е връчена покана за освобождаване на имота в 30дневен срок, връчена му е на 30.03.21г. Поради липсата на доброволно освобождаване на имота, е издадена проц.Заповед за изземване на имота, като е налице хипотезата на чл.80а от ЗДС. Заповедта е връчена на 20.08.21г, като на 14.09.21г имотът още не е освободен. В периода 1999г-2008г жалбоподателят и преди него - баща му, са били многократно предупреждавани за неплатен наем и такса битови отпадъци. Още през 2001г на жалбоподателят е била връчена Покана за освобождаване на жилището поради неплатен наем. През 2009г пък му е връчена Покана за освобождаване поради издадената през 2005г заповед за премахване на имота като застрашен от самосрутване. През 2010г е прекъснато водоподаването. Заповедта съдържа факт. и правни основания, мотивирана е достатъчно, няма порок във формата. Договорът за наем на баща му от 1988г е със срок-докато бащата изгуби качеството военнослужещ. Същият е починал през 1997г и най-късно тогава договорът е прекратен. Жалбоподателят не наследява наемно правоотношение, както твърди, тъй като не наследява качеството военнослужещ. Жалбоподателят никога не е бил служител на МО, ползва имота без правно основание, като Заповедта съответства на целта на закона и на предназначението на жил.фонд на МО.

С Определение № 6991/21.09.21г, влязло в сила на 26.01.22г, Съдът е оставил без уважение Особеното искане на Т.- за спиране на предв.изпълнение на Заповедта, предвидено в закона.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, срещу инд.адм.акт по см. на АПК и ЗДС, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Със Заповед за настаняване № 67/26.01.88г в къщата/на [улица], сграда №6/ е настанен бащата на жалбоподателя К.К. /на 58 години/, както и майка му-на 88г и синът му/жалбоподателя/-на 22 години. Сключен е с бащата и Договор за наем на 26.01.88г, със срок на наемното правоотношение- докато бащата изгуби качеството военнослужещ. Бащата почива на 01.01.97г, като негови наследници са жалбоподателя и неговата сестра Н.Т..

Обж. Заповед е издадена на 06.08.21г/връчена на 20.08.21г/, въз основа на преписка № 21-38-157/21г на ГД“Инфраструктура на отбраната“-МО, като на осн.чл.80а от ЗДС от жалбоподателя И.К. се изземва имот-частна дър.собственост по А. № 1871/82г/в управление на МО/, ползван неправомерно-без правно основание/което е установено от проверка на Военна полиция/. На жалбоподателят на 30.03.21г е била връчена Покана за доброволно освобождаване на имота в 30дневен срок, като към 06.08.21г още не е освободил имота. Със заповедта е насрочено принуд.изпълнение за 14.09.21г, при липса на доброволно освобождаване до 07.09.21г.

Видно от докладни записки № 21-38-157 от 12.03.21г,03.06.21г, 04.08.21г на ГД на ГД“Инфраструктура на отбраната“-МО до Министъра на отбраната, през 2012г в жил.фонд на МО са заведени 31бр.жилища в 13бр.къщи/1 разрушена/-представяват едноетажни жил.сгради на гредоред и тухлени стени, с дървен покрив с керемиди, построени през 1908г.Със Заповед № РД-09-174/08.07.05г на Кмета на район „С.“-СО е наредено премахване на сградите като негодни за ползване,застрашени от самосрутване и вредни в санитарно-хигиенно отношение. Водоподаването е прекъснато през 2010г-поради неплатени сметки. Към 2012г в къщите е нямало наематели с валидни договори- къщите са обитавани от наематели с изтекли договори или самонастанили се роми.Със Заповед № ЗС-548/14.09.12г на Министъра на отбраната къщите са изключени само от жил.фонд на МО, но остават под управлението на МО/като имоти-частна дър.собственост, управлявани от МО/,нанесени са в КККР, през 2015г е сключено от МО Рамково споразумение № ВИ-06-25/06.11.15г за възлагане на обществена поръчка за премахването им.Къщите са на общински терен, като се обитават и понастоящем-неясно от кого, в управление на МО са. За установяване на самоличността на обитателите е извършена проверка от Военна полиция, след писма от 23.12.19г и от 30.01.20г от Кмета на района- с настояване сградите да се премахнат,в изпълнение на заповедта му от 2005г.С КП № СФ-9259/22.12.20г и КП № СФ-9271/22.12.20г на обитателите на къщите/29бр/ са връчени уведомлени за започналото адм.производство по чл.80а от ЗДС, като им е даден 30-дневен срок за доброволно напускане.Срещу уведомлението е постъпило общо възражение от 23.04.21г от 43 човека, обитаващи къщите на ул.Кочани, от тях обаче само 14 лица са били установени от Военна полиция като обитатели и им е било връчено уведомлението.Тези 14 лица се позовават на наемни договори, сключени в периода 1965-1988г. Обитателите изобщо не допускат служителите на МО за оглед на къщите отвътре, отвън къщите не са в добро състояние.На 18.06.21г е извършена доп.проверка от Военна полиция и са установени още 8 бр. обитатели

Видно от КП № СФ-9263/22.12.20г- проц.къща се обитава от жалбоподателя,дъщеря му и жена, с която живее на съпругески начала. С писмо от 17.03.21г конкретно жалбоподателят е уведомен за началото на адм.производство и му е даден 30дневен срок да напусне имота, връчено му е на 30.03.21г.Видно от КП от 14.09.21г/подписан от жалбоподателя/- той и семейството му още не са напуснали имота, отказва да го освободи,отказва и да предостави на проверяващите достъп до имота.Видно от Акт на [фирма]- на 22.07.10г е спряно водоподаването. Видно от уведомление от 18.12.09г/връчено му на 19.12.09г/- жалбоподателят е уведомен, че следва незабавно да напусне жилището, предвид издадената заповед за премахване на къщата като застрашена от самосрутване, и при връчена му още на 27.11.01г покана да освободи имота/поради неплатен наем/.Видно от уведомление до него от 28.08.08г- към 31.07.08г дължи наем и ТБО в размер на 941.60лв, като му е даден срок срок за заплащане или да счита уведомлението за предизвестие за освобождаване на имота/поради неплатени задължения/.Подобно уведомление/за други задължения/ е имало до жалбоподателя- още на 06.07.06г, на 20.08.03г и на 01.12.01г, а до баща му- на 26.02.99г.

За сграда №б на [улица]/стар № 11209/ от 23.03.82г – тя се състои от 6 стаи и 6 кухни, строена е на гредоред през 1908г, като е под оперативното управление на КЕ и Г..Видно от таблица за идентичност/л.85/- има ЗП 67.9кв.м. Видно от писмо от Кмета на района от 23.12.19г до Министъра на отбраната - по действащ ПУП имотът попада

в УПИ II-,за озеленяване“ и УПИ XXVI-,за център за развитие на демокрацията,озеленяване и спорт“ в кв.26Е, отреден за парк „Г. М.“/част за култура и отдих/; от 07.05.19г е преустановено правенето на адресна регистрация на този адрес; с КП от 04.07.05г къщите са освидетелствани като негодни за ползване,заповедта за премахване е от 08.07.05г, в къщите има самонастанили се роми; настоява се за предприемане на действия по опразване на сградите и премахването им.

Съдът установи от правна страна следното:

Видно от Заповед № ЗС-548/14.09.12г на Министъра на отбраната къщите са изключени само от жил.фонд на МО, но остават под управлението на МО/като имоти-частна дър.собственост, управлявани от МО/, за тях има съставен А.-за частна дър.собственост, с отразяване относно предаването им под оперативно управление. Следователно, въпреки че не са част от жилищния фонд на МО след 2012г/защото са негодни за ползване и има издадена заповед за премахване на опасните къщи от 2005г/- къщата е частна дър.собственост-под управлението на МО.Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на законовите му правомощия по чл.80а от ЗДС.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ. Съдържа фактическо основание- имот частна дър.собственост под управление на МО се обитава без правно основание от жалбоподателя.Заповедта е мотивирана и няма порок във формата.

Не са нарушени съществено адм.производствените правила, като са изяснени относимите факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/. Заповедта е издадена на 06.08.21г, след като на 30.0321г жалбоподателят е надлежно уведомен за началото на адм.производство по издаване на заповед по чл.80а от ЗДС и му е даден срок да освободи доброволно имота/не е освободен, дори до 14.09.21г-за когато е насрочено принуд.изпълнение на самата заповед/.Не е нарушено правото на защита на лицето, не е необходимо да му е връчен А. за имота,за да упражни правото си на защита.

Заповедта е мат.законосъобразна, като е налице хипотезата на чл.80а от ЗДС. На жалбоподателя многократно е указано от Съда-да представи доказателства, че владее и ползва имота на валидно правно основание. Не се ангажират такива доказателства, като жалбоподателят се позовава на наемния договор на баща си от 1988г. Същият обаче е прекратен най-късно със смъртта на бащата през 1997г/ако не и по-рано, ако е изгубил преди това качеството си на военнослужещ-което е уговорения краен момент на действие на наемното правоотношение/. Жалбоподателят не владее и не ползва имота на валидно правно основание. Другите производства - издадена през 2005г заповед за премахване по чл.195 от ЗУТ и недовършените производства по изземване на имотапоради неплатени задължения, не са относими при преценката на Съда относно законосъобразността на конкретната заповед. Тя е за изземване на имота поради владение и ползване без правно основание, като е доказано както владението и ползването от жалбоподателя, така и че имотът е дър.собственост под управление на МО, така и липсата на валидно правно основание жалбоподателят да ползва имота.

Заповедта не е в противоречие с целта на закона, дори напротив- ще реализира целта на закона, като няма превратно упражняване на власт от ответника.

При този изход на спора на ответника следва да се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК- 100лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 29575/25.08.21г на И. К. Т. от [населено място] против Заповед № ЗС-232/06.08.21г на Министъра на отбраната.

ОСЪЖДА И. К. Т. от [населено място] да заплати на министерство на отбраната сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: